

Thứ Tư, 18-3-2026. Năm A
Wednesday, March-18-2026. Year A
Tuần 4 Mùa Chay

Is 49, 8-15

Isaiah 49:8-15

Liệu một người mẹ có thể quên đứa con của mình không? (Is 49,15)

There's something poignant about the image of a mother holding her newborn child—even if the baby is wailing! Imagining the mother's loving gaze as she cradles her infant close to her chest can make us feel safe and secure. We see in her loving tenacity that she is the child's first defender, first comforter, and first source of well-being.

This same image comes at the end of today's first reading. The Lord had just announced restoration and salvation for his people: "On the day of salvation I help you" (Isaiah 49:8). He had just promised to remove all obstacles and meet their every need: "They shall not hunger or thirst. . . . I will cut a road through all my mountains" (49:10, 11). And yet, in response to such promises, "Zion said, 'The Lord has forsaken me'" (49:14). God had to reassure them that he treasured them even more than a mother cares for her newborn child. Even if she should forget, the Lord says, "I will never forget you" (49:15).

Like the Israelites, you might find it hard to receive God's promises of blessing if you feel forgotten or abandoned. Maybe there are "mountains" in your path, and you don't see any level highway being cut through them. Maybe you're thirsting for comfort or assurance but you can't see "springs of water" bubbling up (Isaiah 49:10). What can you do?

You can remember how infants "help" their mothers remember them—they cry when they have a need! Like God's people in the first reading, you can cry out to the Lord. You can trust that the One who leads you has

Hình ảnh người mẹ ôm đứa con sơ sinh của mình thật xúc động – ngay cả khi đứa bé đang khóc! Tưởng tượng ánh mắt yêu thương của người mẹ khi ôm con vào lòng có thể khiến chúng ta cảm thấy an toàn và được che chở. Chúng ta thấy trong sự kiên cường đầy yêu thương của người mẹ rằng bà là người bảo vệ đầu tiên, người an ủi đầu tiên và nguồn hạnh phúc đầu tiên của đứa trẻ.

Hình ảnh tương tự xuất hiện ở cuối bài đọc một hôm nay. Chúa vừa mới công bố sự phục hồi và cứu rỗi cho dân Ngài: "Trong ngày cứu rỗi, Ta sẽ giúp các ngươi" (Is 49,8). Ngài vừa mới hứa sẽ loại bỏ mọi trở ngại và đáp ứng mọi nhu cầu của họ: "Chúng sẽ không đói khát... Ta sẽ mở đường xuyên qua mọi núi non của Ta" (49,10-11). Tuy nhiên, đáp lại những lời hứa đó, "Sion nói: 'Chúa đã bỏ tôi rồi'" (49,14). Chúa phải trấn an họ rằng Ngài yêu thương họ hơn cả tình thương của người mẹ dành cho đứa con sơ sinh của mình. Dù bà ấy có quên đi nữa, Chúa phán: "Ta sẽ không bao giờ quên ngươi" (49,15).

Giống như dân Israel, bạn có thể thấy khó đón nhận những lời hứa chúc lành của Chúa nếu bạn cảm thấy bị lãng quên hoặc bị bỏ rơi. Có lẽ có những "ngọn núi" chắn đường bạn, và bạn không thấy con đường bằng phẳng nào xuyên qua chúng. Có lẽ bạn đang khát khao sự an ủi hay sự bảo đảm nhưng bạn không thấy "suối nước" tuôn trào (Is 49,10). Bạn có thể làm gì?

Bạn có thể nhớ cách trẻ sơ sinh "giúp" mẹ nhớ đến chúng – chúng khóc khi cần! Giống như dân Chúa trong bài đọc thứ nhất, bạn có thể kêu cầu Chúa. Bạn có thể tin tưởng rằng Đấng dẫn dắt bạn có lòng thương xót bạn (Is 49,10).

compassion on you (Isaiah 49:10). You can be assured that he will take better care of you than a mother responding to the needs of her newborn son or daughter (49:15).

So today, if you're feeling forsaken, like the people of Zion, imagine yourself as an infant being cradled in the arms of your heavenly Father. Cry out for him to hold you close to his heart. Let his loving gaze, his strong arms, and his soothing voice reassure you that he has not forgotten you. He will always show you his tender mercy. He really does have good plans for you. Rest and relax in his loving embrace.

“Thank you, Lord, that you never forget me.”

Bạn có thể chắc chắn rằng Ngài sẽ chăm sóc bạn tốt hơn cả một người mẹ đáp ứng nhu cầu của con trai hay con gái mới sinh của mình (49,15).

Vậy nên hôm nay, nếu bạn cảm thấy bị bỏ rơi, giống như dân Sion, hãy tưởng tượng mình là một hài nhi đang được Cha trên trời ôm ấp. Hãy cầu xin Ngài giữ bạn thật chặt trong lòng. Hãy để ánh mắt yêu thương, vòng tay mạnh mẽ và giọng nói dịu dàng của Ngài trấn an bạn rằng Ngài không hề quên bạn. Ngài sẽ luôn luôn tỏ lòng thương xót dịu dàng của Ngài dành cho bạn. Ngài thực sự có những kế hoạch tốt đẹp dành cho bạn. Hãy nghỉ ngơi và thư giãn trong vòng tay yêu thương của Ngài.

Lạy Chúa, con cảm ơn Chúa, vì Chúa không bao giờ quên con.

Ga 5, 17-30

John 5:17-30

Người Con không thể tự mình làm bất cứ điều gì (Ga 5,19)

Throughout the Gospels, we see Jesus doing some amazing things: controlling the weather, walking on water, healing diseases, feeding thousands of people with a few loaves and fishes, and even raising the dead! And yet twice in today's Gospel, he claims that he “cannot do anything on [his] own” (John 5:19, 30, emphasis added). He can only do “what he sees the Father doing” (5:19).

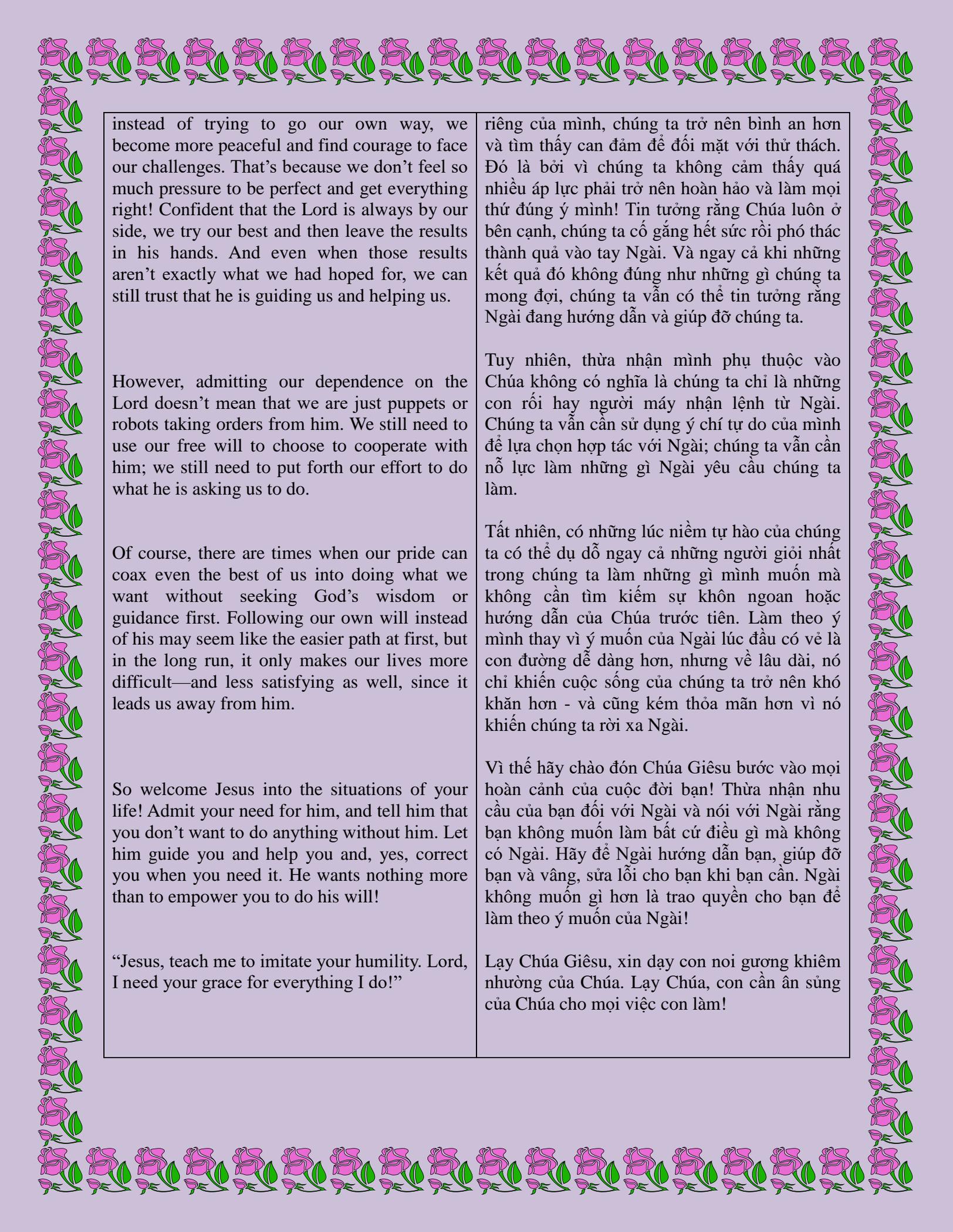
Think about what this means for us. Just as Jesus, in his human nature, kept his eyes fixed on his Father, how much more should we if we want to bear fruit that will last!

The truth is, we often try to do things on our own, without looking to our Father for guidance or help. But when we let him lead us

Xuyên suốt các Tin Mừng, chúng ta thấy Chúa Giêsu làm một số điều đáng kinh ngạc: kiểm soát thời tiết, đi trên mặt nước, chữa lành bệnh tật, cho hàng ngàn người ăn chỉ với vài chiếc bánh và cá, và thậm chí khiến người chết sống lại! Thế nhưng hai lần trong bài Tin Mừng hôm nay, ngài tuyên bố rằng ngài “không thể tự mình làm được việc gì” (Ga 5,19. 30, nhấn mạnh thêm). Ngài chỉ có thể làm “điều Ngài thấy Cha làm” (5,19).

Hãy nghĩ xem điều này có ý nghĩa gì với chúng ta. Giống như Chúa Giêsu, trong bản chất con người, luôn hướng mắt về Chúa Cha, chúng ta phải làm thế nào hơn nữa nếu muốn sinh hoa kết trái lâu dài!

Sự thật là chúng ta thường cố gắng tự mình làm mọi việc mà không trông cậy vào Cha để được hướng dẫn hoặc giúp đỡ. Nhưng khi để Ngài dẫn dắt thay vì cố gắng đi theo con đường

instead of trying to go our own way, we become more peaceful and find courage to face our challenges. That's because we don't feel so much pressure to be perfect and get everything right! Confident that the Lord is always by our side, we try our best and then leave the results in his hands. And even when those results aren't exactly what we had hoped for, we can still trust that he is guiding us and helping us.

However, admitting our dependence on the Lord doesn't mean that we are just puppets or robots taking orders from him. We still need to use our free will to choose to cooperate with him; we still need to put forth our effort to do what he is asking us to do.

Of course, there are times when our pride can coax even the best of us into doing what we want without seeking God's wisdom or guidance first. Following our own will instead of his may seem like the easier path at first, but in the long run, it only makes our lives more difficult—and less satisfying as well, since it leads us away from him.

So welcome Jesus into the situations of your life! Admit your need for him, and tell him that you don't want to do anything without him. Let him guide you and help you and, yes, correct you when you need it. He wants nothing more than to empower you to do his will!

“Jesus, teach me to imitate your humility. Lord, I need your grace for everything I do!”

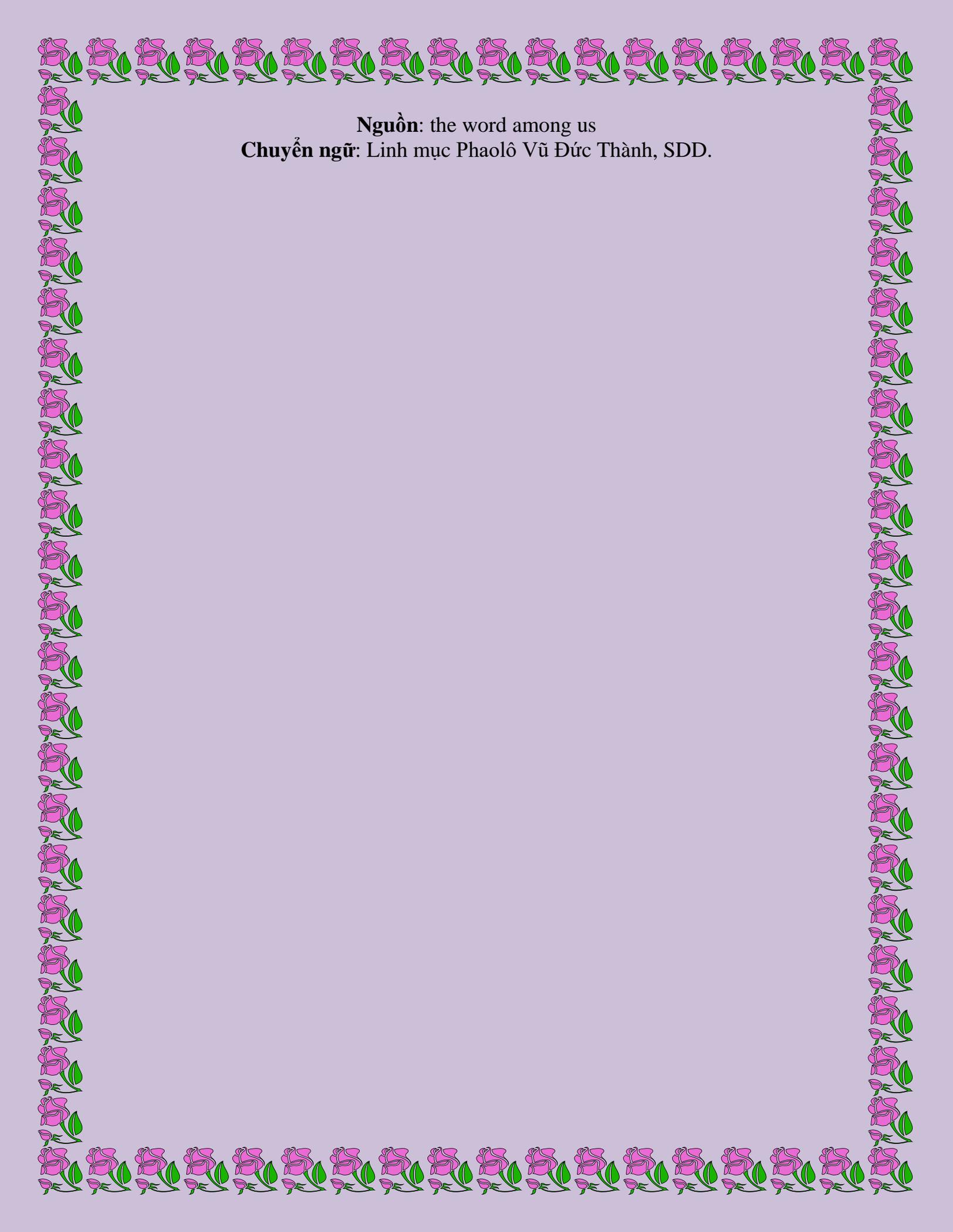
riêng của mình, chúng ta trở nên bình an hơn và tìm thấy can đảm để đối mặt với thử thách. Đó là bởi vì chúng ta không cảm thấy quá nhiều áp lực phải trở nên hoàn hảo và làm mọi thứ đúng ý mình! Tin tưởng rằng Chúa luôn ở bên cạnh, chúng ta cố gắng hết sức rồi phó thác thành quả vào tay Ngài. Và ngay cả khi những kết quả đó không đúng như những gì chúng ta mong đợi, chúng ta vẫn có thể tin tưởng rằng Ngài đang hướng dẫn và giúp đỡ chúng ta.

Tuy nhiên, thừa nhận mình phụ thuộc vào Chúa không có nghĩa là chúng ta chỉ là những con rối hay người máy nhận lệnh từ Ngài. Chúng ta vẫn cần sử dụng ý chí tự do của mình để lựa chọn hợp tác với Ngài; chúng ta vẫn cần nỗ lực làm những gì Ngài yêu cầu chúng ta làm.

Tất nhiên, có những lúc niềm tự hào của chúng ta có thể dụ dỗ ngay cả những người giỏi nhất trong chúng ta làm những gì mình muốn mà không cần tìm kiếm sự khôn ngoan hoặc hướng dẫn của Chúa trước tiên. Làm theo ý mình thay vì ý muốn của Ngài lúc đầu có vẻ là con đường dễ dàng hơn, nhưng về lâu dài, nó chỉ khiến cuộc sống của chúng ta trở nên khó khăn hơn - và cũng kém thỏa mãn hơn vì nó khiến chúng ta rời xa Ngài.

Vì thế hãy chào đón Chúa Giêsu bước vào mọi hoàn cảnh của cuộc đời bạn! Thừa nhận nhu cầu của bạn đối với Ngài và nói với Ngài rằng bạn không muốn làm bất cứ điều gì mà không có Ngài. Hãy để Ngài hướng dẫn bạn, giúp đỡ bạn và nâng, sửa lỗi cho bạn khi bạn cần. Ngài không muốn gì hơn là trao quyền cho bạn để làm theo ý muốn của Ngài!

Lạy Chúa Giêsu, xin dạy con noi gương khiêm nhường của Chúa. Lạy Chúa, con cần ân sủng của Chúa cho mọi việc con làm!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.